قانون ثبت احوال مصوب ۲۵۳۵.۴.۱۶

قانون ثبت احوال/

/

/

مصوب ۲۵۳۵.۴.۱۶/

/

فصل اول – کلیات/

/

ماده ۱ – وظایف سازمان ثبت احوال کشور به قرار ذیل است:/

/

الف – ثبت ولادت و صدور برگ ولادت و شناسنامه./

/

ب – ثبت واقعه فوت و صدور گواهی مرگ./

/

ج – تعویض شناسنامه‌های موجود در دست مردم./

/

د – ثبت ازدواج و طلاق و نقل تحولات./

/

ه – صدور گواهی ولادت برای اتباع خارجه./

/

و – تنظیم دفاتر ثبت کل وقایع و نام خانوادگی./

/

ز – جمع‌آوری و تهیه آمار انسانی سراسر کشور و انتشار آن./

/

ح – وظایف مقرر دیگری که طبق قانون به عهده سازمان گذاشته شده است./

/

ماده ۲ – برای مطالعه و پیشنهاد روش‌های فنی و اظهار نظر درباره اصلاح یا تغییر فرمها و نمونه‌های سجلی و/

آماری و نحوه جمع‌آوری و انتشار آنهاو تهیه دستورالعمل‌ها و روشهای فنی و سجلی و طرز جمع‌آوری اوراق/

باطله و تنظیم و نگهداری و حفاظت اسناد و مدارک سجلی در مرکز سازمان‌ثبت احوال کشور شورایی به نام/

شورای عالی ثبت احوال تشکیل می‌شود. اعضای شورای عالی ثبت احوال عبارت خواهند بود از رییس سازمان/

ثبت‌احوال کشور یا قائم مقام او و یک نفر از استادان دانشکده حقوق به انتخاب رییس دانشگاه تهران و یک نفر از/

قضات دادگستری به انتخاب وزیردادگستری و یک نفر از کارمندان مطلع ثبت احوال به انتخاب رییس سازمان ثبت/

احوال و نماینده مرکز آمار ایران، ریاست شورا با معاون وزارت کشورو رییس سازمان ثبت احوال کشور و قائم مقام/

او می‌باشد و رأی اکثریت لازم‌الاجرا خواهد بود./

/

تبصره – نحوه جمع‌آوری و انتشار آمار انسانی و تهیه و نمونه‌های مربوط به پیشنهاد سازمان ثبت احوال کشور/

پس از جلب نظر مرکز آمار ایران وتصویب شورای عالی ثبت احوال تعیین خواهد شد./

/

ماده ۳ – در مقر هر اداره ثبت احوال هیأتی به نام هیأت حل اختلاف مرکب از رییس اداره ثبت احوال و مسئول/ بایگانی یا معاونین و یا نمایندگان‌آنان و یکی از کارمندان مطلع اداره مزبور به انتخاب رییس اداره ثبت احوال استان/ تشکیل می‌شود وظائف هیأت حل اختلاف به قرار زیر است:/

/

۱ – تصحیح هر نوع اشتباه در تحریر مندرجات اسناد ولادت و مرگ بعد از امضا سند و قبل از تسلیم برگ یا/ گواهی ولادت یا مرگ و تکمیل سنداز نظر مشخصاتی که نامعلوم بوده است مندرج در ماده ۲۹ این قانون./

/

۲ – رفع اشتباهات ناشی از تحریر ضمن ثبت وقایع یا نقل مندرجات اسناد و اعلامیه‌ها و مدارک به دفاتر ثبت کل/ وقایع و سایر دفاتر./

/

۳ – ابطال اسناد و شناسنامه‌هایی که بیگانگان مورد استفاده قرار داده‌اند و طبق ماده ۴۴ اعلام می‌شود./

/

۴ – ابطال اسناد مکرر و یا موهوم و تصحیح اشتباه در ثبت جنس صاحب سند و تغییر نامه‌های ممنوع./

/

۵ – حذف کلمات زائد، غیر ضروری و یا ناشی از اشتباه در اسناد سجلی اشخاص./

/

ترتیب تقاضا و گردش کار دفاتر هیأت‌ها و نحوه رسیدگی و ابلاغ تصمیمات در آیین‌نامه اجرایی این قانون تعیین/ خواهد شد./

/

تبصره – تصحیح هر نوع اشتباه در تحریر مندرجات اسناد ولادت و مرگ اگر قبل از امضا باشد با توضیح مراتب در/ حاشیه سند به عمل می‌آید وامضاکنندگان سند ذیل توضیح را امضا خواهند نمود./

/

ماده ۴ – رسیدگی به شکایات اشخاص ذینفع از تصمیمات هیأت حل اختلاف و همچنین رسیدگی به سایر دعاوی/ راجع به اسناد ثبت احوال بادادگاه شهرستان یا دادگاه بخش مستقل محل اقامت خواهان به عمل می‌آید و رأی/ دادگاه فقط پژوهش‌پذیر است./

/

مهلت شکایت از تصمیم هیأت حل اختلاف ده روز از تاریخ ابلاغ است./

/

تبصره – هرگاه سند ثبت احوال در ایران تنظیم شده و ذینفع مقیم خارج از کشور باشد رسیدگی‌ها با دادگاه محل/ صدور سند و اگر محل تنظیم سندو اقامت خواهان هر دو در خارج از کشور باشد با دادگاه شهرستان تهران/ خواهد بود./

/

ماده ۵ – سازمان ثبت احوال کشور در اجرای وظایفی که بر عهده دارد می‌تواند از وجود کدخداها، سپاهیان/ انقلاب، اعضای انجمنهای ده وخانه‌های انصاف و شرکت‌های تعاونی استفاده نماید./

/

تبصره – مأموران دولت و کارکنان بیمارستان‌ها و گورستان‌ها مکلفند با سازمان ثبت احوال کشور در اجرای وظایف/ قانونی همکاری نمایند./

/

ماده ۶ – نماینده یا مأمور ثبت احوال کسی است که از طرف سازمان ثبت احوال کشور و یا ادارات تابعه برای ثبت/ وقایع یا دریافت اعلامات‌منصوب شده باشد./

/

تبصره ۱ – اعلام‌کننده کسی است که مکلف به اعلام واقعه می‌باشد و می‌تواند به شخص دیگری رسماً وکالت/

دهد تا از طرف او واقعه را اعلام‌نماید./

/

تبصره ۲ – گواه از لحاظ این قانون کسی است که صحت اظهارات اعلام‌کننده را گواهی می‌کند./

/

ماده ۷ – سن گواه و اعلام‌کننده نباید کمتر از ۱۸ سال تمام باشد./

/

پدر و مادری که قبل از رسیدن به سن ۱۸ سال تمام ازدواج کرده‌اند می‌توانند ولادت یا مرگ فرزند خود را اعلام/ نمایند./

/

ماده ۸ – اسناد ولادت و مرگ و شناسنامه و برگ ولادت و گواهی ولادت و اعلامیه‌ها و اطلاعیه‌ها و دفاتر ثبت کل/ وقایع و نام خانوادگی از اسنادرسمی است و تا زمانی که به موجب تصمیم هیأت حل اختلاف یا رأی دادگاه بر/ حسب مورد تصحیح یا باطل نشده به قوت خود باقی می‌باشد./

/

ماده ۹ – رونوشت یا فتوکپی شناسنامه یا برگ ولادت یا گواهی ولادت مراجعین به ادارات و مؤسسات دولتی و/ شهرداری و بخش خصوصی که‌برای انجام مراجعات آنان ضرورت دارد مستقیماً توسط آن مراجع تهیه خواهد/ شد./

/

فصل دوم – اسناد و دفاتر ثبت احوال/

/

ماده ۱۰ – وقایع ولادت، مرگ، ازدواج و طلاق و رجوع در اسناد دفاتر به شرح زیر به ثبت می‌رسد./

/

الف – سند ثبت ولادت./

/

ب – سند ثبت مرگ./

/

ج – دفتر کل وقایع که در آن ولادت، ازدواج، طلاق، و رجوع و بذل مدت و مرگ زوج و زوجه، ولادت، مرگ فرزندان، و/ مرگ صاحب سند از روی‌مندرجات اسناد ولادت و مرگ و اعلامیه‌ها و مدارک ثبت می‌گردد./

/

تبصره ۱ – صفحات دفتر ثبت کل وقایع باید شماره گذاری شود و با تعیین تعداد کل صفحات نخکشی و سرب و/ منگنه شده به امضا دادستان‌شهرستان یا نماینده او برسد./

/

تبصره ۲ – دفتر ثبت کل وقایع هر سال پس از انقضا مدت صد و بیست سال از جریان خارج و به بایگانی راکد/ منتقل می‌شود./

/

تبصره ۳ – هرگاه اسناد یا دفاتر از بین برود در صورت وجود سابقه از روی سوابق و در صورت نبودن سابقه با دعوت/ صاحبان اسناد به وسیله آگهی‌طبق مدارک موجود در دست آنان پس از رسیدگی دفاتر یا اسناد معدوم تجدید/ می‌گردد./

/

ماده ۱۱ – سند ولادت یا مرگ پس از ثبت باید به امضا اعلام‌کننده و گواهان و مأمور یا نماینده ثبت احوال برسد و/ مهر شود و در صورت وجودگواهی ماما یا پزشک نیازی به گواهان نخواهد بود. پس از تکمیل و امضا اسناد مزبور/ تصحیح یا تغییر مندرجات آن منحصراً به موجب مقررات این‌قانون خواهد بود./

/

فصل سوم – ثبت ولادت/

/

ماده ۱۲ – ولادت هر طفل در ایران اعم از این که پدر و مادر طفل ایرانی یا خارجی باشند باید به نماینده یا مأمور/ ثبت احوال اعلام شود و ولادت‌اطفال ایرانیان مقیم خارج از کشور به مأمور کنسولی ایران در محل اقامت و اگر/ نباشد به نزدیکترین مأمور کنسولی و یا سازمان ثبت احوال کشور اعلام‌شود./

/

ماده ۱۳ – ولادت واقع در ایران به وسیله نماینده یا مأمور ثبت احوال و ولادت واقع در خارج از کشور به وسیله/ مأموران کنسولی ایران در سندمخصوص ولادت به ثبت می‌رسد و در سند ولادت باید اطلاعات زیر قید شود:/

/

۱ – ساعت، روز، ماه، سال و محل ولادت و تاریخ ثبت آن./

/

۲ – نام و نام خانوادگی طفل و جنس و در صورت امکان گروههای اصلی خون او./

/

۳ – نام و نام خانوادگی و شغل و شماره شناسایی یا شماره پروانه اقامت و محل صدور شناسنامه یا پروانه/ اقامت و محل اقامت پدر و مادر./

/

۴ – نام و نام خانوادگی و شغل و محل اقامت و شماره شناسایی و محل صدور شناسنامه اعلام‌کننده در صورتی/ که غیر از پدر و مادر طفل باشد./

/

۵ – نام و نام خانوادگی شغل و شماره شناسایی و محل صدور شناسنامه و محل اقامت گواهان./

/

۶ – نام و نام خانوادگی و امضا نماینده یا مأمور و مهر ثبت احوال./

/

۷ – شماره و سری برگ مخصوص ثبت ولادت./

/

۸ – محل توضیحات./

/

تبصره – پس از ثبت ولادت اگر طفل ایرانی باشد برگ ولادت صادر و تسلیم می‌گردد و اعلامیه برای ثبت واقعه در/ دفتر ثبت کل وقایع صفحه‌مخصوص پدر و مادر به اداره ثبت احوال محل صدور شناسنامه آنان فرستاده می‌شود و/ در صورتی که طفل خارجی باشد گواهی ولادت صادر و تسلیم‌می‌گردد./

/

ماده ۱۴ – برای هر فرد شماره شناسایی که مخصوص به او خواهد بود تعیین می‌گردد و شماره شناسایی هر/ شخص در کلیه مدارک مربوط به ثبت‌احوال او باید قید گردد./

/

ماده ۱۵ – ثبت ولادت باید مستند به تصدیق پزشک یا مامای رسمی یا مؤسسه‌ای که طفل در آنجا متولد گردیده/ است باشد، در غیر این صورت‌واقعه به تصدیق و دو نفر گواه ثبت می‌شود./

/

تبصره – مهلت اعلام ولادت پانزده روز از تاریخ ولادت طفل است و تعطیل رسمی بعد از آخرین روز مهلت به/ حساب نمی‌آید و در صورتی که ولادت دراثنا سفر زمینی یا هوایی یا دریایی رخ دهد مهلت اعلام آن از تاریخ/ رسیدن به مقصد محسوب می‌شود./

/

ماده ۱۶ – اعلام و امضا سند ثبت ولادت به ترتیب به عهده اشخاص زیر خواهد بود:/

/

۱ – پدر./

/

۲ – مادر در صورت غیبت پدر و در اولین موقعی که قادر به انجام این وظیفه باشد./

/

۳ – مادر یا جد پدری که از طرف دادگاه به سمت ولایت انتخاب شده باشد./

/

۴ – وصی یا قیم یا امین./

/

۵ – اشخاصی که قانوناً عهده‌دار نگهداری طفل می‌باشند./

/

۶ – متصدی یا نماینده مؤسسه‌ای که طفل به آنجا سپرده شده است./

/

۷ – صاحب واقعه که سن او از ۱۸ سال تمام به بالا باشد./

/

تبصره – در صورتی که ازدواج پدر و مادر طفل به ثبت نرسیده باشد اعلام ولادت و امضا اسناد متفقاً به عهده پدر/ و مادر خواهد بود و هرگاه اتفاق‌پدر و مادر در اعلام ولادت میسر نباشد سند طفل با اعلام یکی از ابوین که/ مراجعه می‌کند با قید نام کوچک و طرف غائب تنظیم خواهد شد./

/

اگر مادر اعلام‌کننده باشد نام خانوادگی مادر به طفل داده می‌شود./

/

ماده ۱۷ – هرگاه ابوین طفل معلوم نباشد سند یا نام خانوادگی آزاد و نامهای فرضی در محل اساسی ابوین/ تنظیم می‌گردد. تصحیح اسامی فرضی یاتکمیل مشخصات ناقص به موجب اقرارنامه موضوع ماده ۱۲۷۳ قانون/ مدنی با حکم دادگاه یا مدارک حصر وراثت به عمل خواهد آمد و نام خانوادگی‌طبق احکام مربوط به نام خانوادگی/ اصلاح خواهد شد./

/

موضوع فرضی بودن اسامی پدر و مادر در شناسنامه منعکس نخواهد شد./

/

ماده ۱۸ – نماینده یا مأمور ثبت احوال ولادت طفل فاقد ولی را ثبت و مراتب را برای اقدام قانونی به دادستان/ اطلاع خواهد داد./

/

تبصره – در صورتی که طفل در مکانی متولد شود که خروج از آن ممنوع یا محتاج به اجازه مخصوص باشد نظیر/ ندامتگاه، کانون اصلاح و تربیت وغیره، متصدیان این سازمانها مکلف به اطلاع واقعه و ایجاد تسهیلات لازم برای/ انجام وظایف صاحب واقعه می‌باشند./

/

ماده ۱۹ – ماما یا پزشکی که در حین ولادت حضور و در زایمان دخالت داشته مکلف به صدور گواهی ولادت و/ ارسال یک نسخه آن به ثبت احوال‌محل در مهلت اعلام می‌باشد./

/

ماده ۲۰ – انتخاب نام با اعلام‌کننده است، برای نامگذاری یک نام ساده یا مرکبی (محمد رضا و سید محمد علی و/ مانند آن) که عرفاً یک نام‌محسوب می‌شود،انتخاب خواهد شد./

/

عناوین و القاب و نامهای زننده و مستهجن یا نامناسب با جنس ممنوع است./

/

ماده ۲۱ – هرگاه از وضع حمل بیش از یک طفل متولد شود برای هر یک سند ولادت جداگانه به ترتیب تولد و با ذکر/ ساعت ولادت تنظیم خواهدشد./

/

فصل چهارم – ثبت مرگ/

/

ماده ۲۲ – مرگ هر کس اعم از ایرانی یا خارجی و همچنین ولادت طفلی که مرده به دنیا آمده یا بلافاصله پس از/ ولادت بمیرد باید به مأمور یانماینده ثبت احوال اعلام شود./

/

مرگ ایرانیان در خارج از کشور به مأموران کنسولی محل اقامت یا نزدیکترین مأموران کنسولی ایران یا به سازمان/ ثبت احوال کشور اعلام می‌شود./

/

مرگ ایرانیان و خارجیان ساکن کشور را مأموران و نمایندگان ثبت احوال و مرگ ایرانیان در خارج از کشور بر حسب/ محل اعلام، مأموران کنسولی ایران،مأموران یا نمایندگان ثبت احوال ثبت می‌کنند، مرگ باید در سند ثبت مرگ و/ همچنین در دفتر ثبت کل وقایع در صفحات مربوط به در گذشته و پدر ومادر او و شناسنامه متوفی ثبت و امضا و/ مهر گردد./

/

مرگ خارجیان پس از ثبت به شهربانی محل اعلام می‌شود و یک نسخه گواهی به سازمان ثبت احوال کشور/ فرستاده خواهد شد که به وزارت امورخارجه ارسال گردد./

/

تبصره – گواهی مرگ به هر شخصی که درخواست کند تسلیم می‌گردد./

/

ماده ۲۳ – در سند ثبت مرگ باید اطلاعات زیر قید گردد./

/

۱ – محل، روز، ماه و سال مرگ و تاریخ ثبت./

/

۲ – نام و نام خانوادگی و جنس و تاریخ تولد و شغل و شماره شناسایی و برگ ولادت یا پروانه اقامت و تاریخ و/ محل صدور شناسنامه یا پروانه‌اقامت در گذشته./

/

۳ – علت مرگ در صورتی که مشخص باشد./

/

۴ – نام و نام خانوادگی و شماره شناسایی و محل صدور شناسنامه پدر و مادر در گذشته./

/

۵ – نام و نام خانوادگی و شماره شناسایی و محل صدور شناسنامه و محل اقامت و سمت اعلام‌کننده./

/

۶ – نام و نام خانوادگی و شماره شناسایی و محل صدور شناسنامه و محل اقامت و شغل گواهان./

/

۷ – نام و نام خانوادگی و امضا نماینده یا مأمور ثبت احوال و اثر مهر./

/

۸ – شماره و سری برگ مخصوص ثبت مرگ./

/

۹ – محل توضیحات./

/

ماده ۲۴ – واقعه مرگ باید طبق تصدیق پزشک و در صورت نبودن پزشک با حضور دو نفر گواه ثبت گردد./

/

در مورد طفلی که مرده به دنیا آمده یا بلافاصله پس از تولد بمیرد در صورت وجود پزشک در محل تصدیق پزشک/

ضروری است و در صورت نبودن‌پزشک گواهی دو نفر کافی است./

/

پزشکی که وقوع مرگ به او اطلاع داده می‌شود در هر مورد مکلف به معاینه جسد و صدور تصدیق یا اظهار نظر/

می‌باشد و در صورتی امکان تشخیص‌علت مرگ باید تصدیق شود و به هر حال یک نسخه از تصدیق یا اظهار نظر/

خود را باید به ثبت احوال محل و در مهلت مقرر ارسال نماید./

/

ماده ۲۵ – مهلت اعلام مرگ ده روز از تاریخ وقوع یا وقوف بر آن است./

/

روز مرگ و تعطیل رسمی بعد از آخرین روز مهلت به حساب نمی‌آید و در صورتی که مرگ در اثنا سفر رخ دهد/

مهلت اعلام آن از تاریخ رسیدن به‌مقصد احتساب خواهد شد./

/

تبصره – ترتیب ثبت وقایع ولادت و مرگی که پس از انقضا مهلت مقرر اعلام شود در آیین‌نامه اجرایی این قانون/

تعیین خواهد شد./

/

ماده ۲۶ – اعلام مرگ و امضا سند ثبت مرگ به عهده یکی از اشخاص زیر است:/

/

۱ – نزدیکترین خویشاوند متوفی که در موقع مرگ حاضر بوده است./

/

۲ – متصدی یا صاحب مکانی که مرگ در آن رخ داده است یا نماینده او./

/

۳ – هر شخصی که در موقع مرگ حاضر بوده است./

/

۴ – مأموران انتظامی یا کدخدا./

/

تبصره – متصدیان گورستان یا دفن مکلف به اطلاع مرگ به ثبت احوال هستند./

/

ماده ۲۷ – در صورتی که مرگ یا ولادت طی نامه رسمی از طرف مأموران انتظامی یا قضائی و یا سایر مقامات/

اعلام شود شماره و تاریخ اعلامنامه‌در سند درج و به منزله امضا سند خواهد بود./

/

ماده ۲۸ – در موارد زیر اعلام مرگ بعهده مقامات زیر است:/

/

۱ ـ در صورتی که مرگ در اثر بروز سوانح از قبیل زلزله سیل، طوفان و آتش‌سوزی واقع شود مقامات انتظامی یا/

گروههای امدادی حاضر در محل‌مکلفند واقعه مرگ را ضمن ارسال صورت حاوی نام و نام خانوادگی و/

حتی‌المقدور شماره شناسایی و محل صدور شناسنامه و سن متوفی اعلام‌نمایند./

/

۲ – مرگ نظامیانی که در زمان صلح در سربازخانه و یا ضمن مانورهای نظامی یا در زمان جنگ واقع می‌شود/

وسیله فرمانده قسمت با تعیین نام ونام خانوادگی و شماره شناسایی و محل صدور شناسنامه اعلام/

می‌گردد./

/

ماده ۲۹ – در مواردی که مشخصات متوفی معلوم نشود یا به بعضی از اطلاعاتی که باید در سند قید شود/

دسترسی نباشد در سند ثبت مرگ به جای‌مشخصات عبارت (نامعلوم) نوشته می‌شود تکمیل مشخصات/

نامعلوم با هیأت حل اختلاف خواهد بود./

/

ماده ۳۰ – مدرک ثبت فوت فرضی غائب مفقودالاثر حکم قطعی دادگاه است مدیران دفاتر دادگاههایی که حکم/
قطعی فوت فرضی غائب مفقودالاثراز آن دادگاه صادر شده مکلفند یک نسخه از رأی صادره را طی نامه رسمی/
به ثبت احوال محل ارسال دارند./

/

فصل پنجم – ازدواج و طلاق/

/

ماده ۳۱ – دارندگان دفاتر رسمی ازدواج و طلاق مکلفند وقایع ازدواج و طلاق و رجوع را که در دفاتر مربوط ثبت/
می‌کنند در شناسنامه زوجین نیز درج‌و امضا و مهر نمایند و حداکثر هر پانزده روز یک بار وقایع ازدواج و طلاق و/
رجوعی را که در دفاتر به ثبت می‌رسد روی نمونه‌های مربوط تهیه و به‌ثبت احوال محل تحویل و رسید دریافت/
دارند./

/

ازدواج و طلاق و رجوع ایرانیان در خارج از کشور باید به وسیله کنسولگری‌های مربوط در دفاتری که از طرف ثبت/
احوال تهیه می‌شود ثبت و حداکثر هریک ماه یک بار وقایع ازدواج و طلاق و رجوعی را که در دفاتر به ثبت می‌رسد/
روی نمونه‌های مخصوص تهیه و از طریق وزارت امور خارجه به سازمان‌ثبت احوال کشور فرستاده شود./

/

ماده ۳۲ – طلاق، رجوع و بذل مدت که در دفتر رسمی طلاق به ثبت نرسیده باشد با ارائه اقرارنامه رسمی در/
اسناد ثبت احوال طرفین ثبت خواهدشد./

/

ازدواجهایی که در دفاتر رسمی ازدواج به ثبت نرسیده باشد در صورت وجود شرائط زیر در اسناد سجلی زن و/
شوهر ثبت خواهد شد./

/

۱ – ارائه اقرارنامه رسمی مبنی بر وجود رابطه زوجیت بین متقاضیان ثبت واقعه ازدواج./

/

۲ – در موقع تنظیم اقرارنامه سن زوج از بیست سال تمام و سن زوجه از هیجده سال تمام کمتر نباشد/

/

۳ – گواهی ادارات ثبت احوال محل صدور شناسنامه‌های زوجین به این که در تاریخ اعلام واقعه طرفین در قید/
ازدواج دیگری نمی‌باشند./

/

تبصره – نمایندگان ثبت احوال مکلفند پس از ثبت واقعه رونوشت اقرارنامه را به دادسرای محل ارسال/
نمایند./

/

ماده ۳۳ – کلیه وقایع ازدواج و طلاق یا مرگ زوج یا زوجه و رجوع و بذل مدت و فسخ نکاح باید در دفاتر ثبت کل/
وقایع ثبت شود ولی درشناسنامه به شرح زیر انعکاس خواهد یافت./

/

در المثنای شناسنامه مرد یا زن آخرین نکاح و طلاق یا بذل مدت و در صورت تعدد زوجات آن تعداد ازدواج که به/
قوت خود باقی است منعکس خواهدشد./

/

ازدواج و طلاق غیر مدخوله در المثنای شناسنامه درج نخواهد شد./

/

ماده ۳۴ – افشای اطلاعات مذکور در دفاتر ثبت کل وقایع و اسناد سجلی جز برای صاحب سند و مقامات قضایی و/
دولتی ذیصلاح ممنوع است./

/

فصل ششم – صدور شناسنامه/

/

ماده ۳۵ – برای افراد ایرانی ظرف سه ماه پس از رسیدن به سن ۱۸ سال تمام شناسنامه صادر خواهد شد افراد/ مذکور مکلفند با تسلیم عین یا المثنای‌برگ ولادت و عکس ۱۸ سالگی از ثبت احوال محل اقامت خود درخواست/ صدور شناسنامه نمایند./

/

ماده ۳۶ – شناسنامه از روی دفاتر ثبت کل وقایع صادر و باید دارای اطلاعات زیر و عکس و اثر انگشت صاحب آن/ باشد:/

/

۱ – شماره شناسایی و محل و تاریخ ثبت و صدور شناسنامه./

/

۲ – نام و نام خانوادگی و جنس دارنده آن./

/

۳ – محل و تاریخ تولد با قید روز و ماه و سال خورشیدی./

/

۴ – نام و شماره شناسایی و محل صدور شناسنامه پدر و مادر./

/

۵ – وقت تجدید شناسنامه و در صورت امکان گروههای اصلی خون./

/

۶ – نام و نام خانوادگی و امضا مأمور صدور و مهر اداره و شماره سری شناسنامه./

/

۷ – محل اقامت و محل مخصوص ثبت ازدواج و طلاق یا مرگ زوج و زوجه و ولادت و مرگ فرزندان و مرگ صاحب/ شناسنامه./

/

۸ – محل توضیحات./

/

۹ – قید شماره و محل صدور شناسنامه سابق./

/

تبصره ۱ – شناسنامه اولیه باید در چهل سالگی تمام با عکس همان سال صاحب آن تجدید شود. در نقاطی که/ وسائل عکاسی نیست ثبت احوال‌باید فراهم کند./

/

صاحب شناسنامه پس از رسیدن به سن چهل سال تمام مکلف است ظرف سه ماه برای تجدید آن مراجعه/ نماید./

/

تبصره ۲ – المثنای برگ ولادت و شناسنامه یا گواهی ولادت و تجدید شناسنامه مطابق مقررات آیین‌نامه این/ قانون درخواست و صادر خواهد شد./

/

ماده ۳۷ – سازمان ثبت احوال کشور مکلف است به مجرد وصول اعلام ترک تابعیت و یا اخراج از تابعیت اشخاص و/ از طرف وزارت امور خارجه‌ترک تابعیت و یا اخراج تابعیت را در دفاتر و اسناد مربوط منعکس و برگ ولادت یا/ شناسنامه را معدوم نماید./

/

فصل هفتم – صدور کارت شناسایی/

/

ماده ۳۸ – در نقاطی که دولت مقتضی بداند و اعلام کند کسانی که سن آنان از ۱۵ سال به بالا است باید دارای/

کارت شناسایی بوده و همیشه آن راهمراه داشته باشند. کارت شناسایی حاوی مشخصات و اثر انگشت و/
عکس و نشانی محل سکونت و گروههای اصلی خون خواهد بود./
/
ترتیب صدور و ترتیب درج مشخصات دارنده کارت شناسایی و چگونگی تحصیل اطلاعات مربوط به سکونت و سایر/
اطلاعات از قبیل گروه خون واشخاصی که برای صغار و مجانین کارت شناسایی اخذ نمایند در آیین‌نامه اجرایی/
تعیین خواهد شد./
/
ماده ۳۹ – به منظور ثبت مشخصات ساکنان شهرها و روستاها از تاریخ اجرای این قانون ظرف مدتی که از طرف/
دولت تعیین و اعلام خواهد شدسرپرست هر خانوار موظف است نشانی محل یا محلهای سکونت اعم از ملکی/
یا استیجاری را همراه با مشخصات خود و کلیه افرادی که با او زندگی‌می‌کنند به کلانتری یا شهربانی یا/
ژاندارمری محل سکونت خود (حسب مورد) کتباً اعلام و رسید دریافت دارند. افرادی که به صورت انفرادی یا/
جمعی‌زندگی می‌کنند نیز مشمول این مقررات خواهند بود. هرگاه محل سکونت افراد تغییر یابد سرپرست خانوار/
یا کسانی که به صورت انفرادی یا جمعی‌زندگی می‌کنند مکلفند حداکثر ظرف پانزده روز مراتب را به کلانتری یا/
شهربانی یا ژاندارمری محل (حسب مورد) اعلام کنند./
/
کلیه موجرین اعم از مالک و نماینده او نیز موظفند پس از عقد اجاره اعم از رسمی یا غیر رسمی مشخصات/
مستأجر یا مستأجرین خود را حداکثر ظرف۴۸ ساعت به کلانتری یا شهربانی یا ژاندارمری محل مورد اجاره (/
حسب مورد) اعلام دارند./
/
متخلفین از مقررات فوق یا کسانی که اعلام خلاف واقع نمایند برای مرتبه اول به جزای نقدی از پنج هزار و یک/
ریال تا سی هزار ریال محکوم‌می‌گردند. در صورت تکرار به حداکثر جزای نقدی مذکور محکوم خواهند شد. در/
صورت احراز سو نیت به حبس جنحه‌ای تا سه سال محکوم‌می‌شوند مجازات موجرین در صورت تکرار جرم در هر/
حال حبس جنحه‌ای تا سه سال خواهد بود در مورد اماکنی که قبل از اجرای این قانون به اجاره‌واگذار شده‌اند/
موجرین برای اطلاع مراتب به مراجع مربوط سه ماه مهلت خواهند داشت./
/
تبصره ۱ – در صورتی که مستأجر از مقدمین علیه امنیت کشور شناخته شود موجر یا نماینده او که مقامات/
انتظامی یا امنیتی را ظرف مهلت مقررمطلع نکرده باشد به عنوان شریک جرم قابل تعقیب خواهد بود./
/
تبصره ۲ – مسئولان اماکن عمومی در مورد واردین و ساکنان محل خود و مسئولان مؤسسات و اشخاص حقوقی/
در مورد کسانی که در این محلهاسکونت دارند مکلفند به ترتیب مقرر در مورد موجرین مراتب را با مشخصات افراد/
به مراجع مربوط اطلاع دهند. متخلفان از مقررات این تبصره نیزمشمول مجازات مقرر درباره موجرین خواهند/
بود./
/
تبصره ۳ – طرز اعلام نشانی محل سکونت و مشخصات ساکنین و تعیین سرپرست یا مسئول خانوار و مسئولان/
اماکن عمومی و مؤسسات واشخاص حقوقی و چگونگی تنظیم دفاتر و ثبت و حذف نام و مشخصات اشخاص در/
محلهای سکونت جدید و قدیم و شماره ترتیب ثبت‌ساختمان‌های مسکونی در دفاتر و سایر مسائل مربوط به/
موجب آیین‌نامه اجرایی این ماده که به تصویب وزارتخانه‌های کشور و دادگستری خواهدرسید معین/
می‌شود./
/
فصل هشتم – نام خانوادگی/
/
ماده ۴۰ – تغییر نام خانوادگی با تصویب سازمان ثبت احوال کشور خواهد بود./
/

تبصره – موارد تغییر نام خانوادگی مطابق آیین‌نامه اجرایی این قانون می‌باشد./

/

ماده ۴۱ – حق تقدم نام خانوادگی با رعایت تاریخ تقدم صدور اسناد مختص اشخاصی است که به نام آنان در دفاتر/ مخصوص نام خانوادگی ادارات‌ثبت احوال به ثبت می‌رسد و دیگری حق اختیار آن را در آن اداره ندارد مگر با اجازه/ دارنده حق تقدم و این حق پس از فوت به ورثه قانونی انتقال‌می‌یابد. هر یک از وراث می‌توانند شخصی که نام/ خانوادگی او را اختیار کرده مورد اعتراض قرار داده و تغییر نام خانوادگی او را از دادگاه بخواهد ولی‌وراث بالاتفاق/ می‌توانند به دیگری اجازه دهند که نام خانوادگی آنان را اختیار نماید./

/

تبصره – نام خانوادگی فرزند همان نام خانوادگی پدر خواهد بود اگر چه شناسنامه فرزند در قلمرو اداره ثبت احوال/ دیگری صادر گردد. فرزندان کبیرمی‌توانند برای خود نام خانوادگی دیگری انتخاب نمایند./

/

ماده ۴۲ – زوجه می‌تواند با موافقت همسر خود تا زمانی که در قید زوجیت می‌باشد از نام خانوادگی همسر خود/ بدون رعایت حق تقدم استفاده کندو در صورت طلاق ادامه استفاده از نام خانوادگی موکول به اجازه همسر/ خواهد بود./

/

فصل نهم – تعویض شناسنامه‌های موجود و نقل آن به دفاتر ثبت کل وقایع/

/

ماده ۴۳ – سازمان ثبت احوال کشور مکلف است شناسنامه‌های موجود در دست مردم را به تدریج تعویض نماید و/ کلیه افراد نیز مکلفند درمهلت‌های معین که سازمان ثبت احوال کشور طی آگهی و وسایل ارتباط جمعی و به/ ترتیب گروه سنی تعیین خواهد نمود به مأموران ثبت احوال محل‌اقامت خود برای اعلام هویت و وقایع حیاتی خود/ و ارائه مدارک و دریافت شناسنامه نمونه جدید مراجعه نمایند مرگهای ثبت نشده زوج و زوجه وفرزندان نیز ضمن/ این مراجعه باید اعلام شود./

/

ماده ۴۴ – اشخاصی که در مهلت‌های معین در آگهی منتشره مأموران ثبت احوال را از داشتن شناسنامه مکرر یا/ استفاده از شناسنامه غیر یا دریافت‌شناسنامه موهوم یا استفاده از شناسنامه ایرانی با داشتن تابعیت خارجی/ مطلع نمایند از تعقیب و مجازات معاف خواهند بود و الا پس از انقضامهلت‌های معینه جرائم مزبور مستمر/ شناخته شده و مشمول مجازات مصرح در مواد ۴۸ و ۴۹ این قانون خواهند بود./

/

هویت دارندگان شناسنامه مکرر به انتخاب صاحبان و یا نمایندگان قانونی آنها تثبیت و هویت اشخاصی که از/ شناسنامه غیر استفاده نموده‌اند و همچنین‌مدارک ازدواج و طلاق و شناسنامه فرزندان مطابق شناسنامه/ قانونی که صادر می‌شود خواهد بود./

/

تبصره – تعویض شناسنامه همسر و فرزندان، ضمن گروه سنی همسری که در مهلت مقرر مراجعه می‌کند به/ عمل خواهد آمد و همچنین در موقع‌ثبت ولادت طفل شناسنامه پدر و مادر و افراد خانوار تعویض خواهد شد اگر/ چه مهلت مراجعه معین و آگهی نشده باشد./

/

ماده ۴۵ – مأموران ثبت احوال صحت اعلامات را تسجیل و ولادت را در دفتر وقایع حیاتی ثبت و طبق آن با ذکر/ شماره و محل صدور شناسنامه‌قدیم نسبت به صدور شناسنامه یا برگ ولادت با قید شماره شناسایی جدید/ مبادرت خواهند نمود و اطلاعیه به اداره ثبت احوال محل صدور شناسنامه‌سابق ارسال خواهند داشت تا مراتب/ در اسناد سابق منعکس و اسناد سابق از دسترس خارج و به بایگانی راکد منتقل گردد./

/

تبصره – هرگاه تابعیت مورد تردید واقع گردد و مدارکی برای احراز تابعیت تسلیم نگردد./

/

پس از احراز تابعیت توسط مأموران انتظامی ثبت احوال اقدام خواهد نمود./

/

ماده ۴۶ – سازمان ثبت احوال کشور پایان مهلت تعویض شناسنامه هر گروه سنی را طی آگهی و وسایل ارتباط/ جمعی به اطلاع عموم خواهد رسانیدو پس از انتشار آگهی مذکور شناسنامه‌های سابق آن گروه بی‌اعتبار بوده/ و اسناد مربوط از دسترس خارج و به بایگانی راکد منتقل خواهد شد ادارات‌دولتی و شهرداریها و کلیه مراجعه/ رسمی دفاتر اسناد رسمی و ازدواج و طلاق و بانک‌ها و عموم مؤسسات و بخشهای خصوصی پس از انتشار/ آگهی‌پایان مهلت هر گروه سنی منحصراً شناسنامه‌های جدید را ملاک هویت قانونی آن گروه قرار خواهند/ داد./

/

تبصره – افرادی که در مهلت‌های مقرر گروه سنی مراجعه نکنند پس از اعلام تخلف به دادگاه به تعویض/ شناسنامه آنان مبادرت خواهد شد./

/

فصل دهم – تهیه مقدمات اجرای قانون/

/

ماده ۴۷ – وزارت کشور مکلف است در مدت یک سال از تاریخ تصویب این قانون مقدمات اجرای آن را از حیث تهیه/ وسایل کار و تجهیزات وتأمین کارکنان لازم و آموزش آنان فراهم نماید./

/

دولت اعتبار لازم برای اجرای این قانون را تأمین خواهد نمود./

/

فصل یازدهم – مقررات کیفری/

/

ماده ۴۸ – اشخاصی که از وظایف مذکور در مواد ۱۶ و ۱۹ و ۲۴ و ۲۶ و ۳۵ و تبصره ماده ۲۶ و تبصره یک ماده ۳۶ و/ مواد ۳۸ و ۴۳ خودداری کنندیا با در دست داشتن شناسنامه ادغام به اخذ المثنی نمایند مورد تعقیب قرار گرفته و/ علاوه بر الزام به انجام تکالیف مقرر به پرداخت دویست و یک تاپنج هزار ریال جزای نقدی محکوم خواهند/ شد./

/

ولی هرگاه مأموران و مسئولینی که به موجب این قانون وظایفی بر عهده دارند در اجرای آن تأخیر یا تعلل نمایند/ در دادگاههای اداری یا انتظامی طبق‌ضوابط مربوط تحت تعقیب قرار خواهند گرفت./

/

ماده ۴۹ – اشخاص زیر به حبس جنحه‌ای از شصت و یک روز تا شش ماه محکوم خواهند شد:/

/

الف – اشخاصی که در اعلام ولادت یا مرگ یا هویت بر خلاف واقع اظهاری نمایند./

/

ب – اشخاصی که عالماً عامداً پس از رسیدن به سن ۱۸ سال تمام از شناسنامه مکرر استفاده و یا به دریافت/ شناسنامه مکرر برای خود یا مولی علیه‌یا به دریافت شناسنامه موهوم مبادرت کنند و یا از شناسنامه دیگری/ خواه صاحب آن زنده یا مرده باشد به نام هویت خود استفاده نمایند./

/

ج – ماما یا پزشکی که در مورد ولادت و مرگ گواهی خلاف واقع صادر کنند./

/

بند د – اشخاصی که در مورد ولادت و مرگ شهادت دروغ بدهند که شهادت آنان منجر به تنظیم سند ولادت و یا/ مرگ گردد./

/

ماده ۵۰ – افراد بیگانه که قبل از احراز تابعیت ایرانی به منظور ایرانی قلمداد کردن خود موجب تنظیم اسناد/

سجلی یا دریافت شناسنامه شوند به‌حبس جنحه‌ای از سه ماه تا یک سال محکوم خواهند شد./

/

ماده ۵۱ – هر کس عالماً عامداً پدر و یا مادر طفل را به غیر از پدر و یا مادر واقعی در اسناد و دفاتر ثبت احوال اظهار/ و برگ ولادت یا شناسنامه‌دریافت کند به حبس جنحه‌ای از ۶ ماه تا سه سال محکوم خواهد شد./

/

تبصره – در مواردی که پدر یا مادر طفل معلوم نباشد و همچنین موارد مذکور در قانون حمایت کودکان بدون/ سرپرست از شمول این ماده مستثنی‌می‌باشد./

/

ماده ۵۲ – مأمورانی که عالماً یا عامداً در جرائم مذکور در مواد ۴۹ و ۵۰ و ۵۱ این قانون به هر نحوی از انحا کمک/ نمایند یا گواهیهای خلاف راملاک اجرای وظایف قانونی خود قرار دهند به مجازات مرتکب اصلی محکوم خواهند/ شد./

/

ماده ۵۳ – آیین‌نامه‌های اجرایی این قانون و نمونه‌های اوراق و اسناد مربوط وسیله وزارت کشور و وزارت/ دادگستری تهیه و به تصویب هیأت‌وزیران خواهد رسید./

/

ماده ۵۴ – از تاریخ اجرای این قانون و پایان مهلت‌های معین قوانین ثبت احوال مصوب ۲۰ مرداد ۱۳۰۷ و ۱۱ آذر/ ۱۳۱۰ و اول بهمن ۱۳۱۲ و دوم‌اردیبهشت ۱۳۱۹ لغو و هر قانونی که در مقام اجرا معارض این قانون باشد بلااثر/ است./

/

ماده ۵۵ – وزارت کشور، وزارت امور خارجه و وزارت دادگستری مأمور اجرای این قانون هستند./

/

قانون فوق مشتمل بر پنجاه و پنج ماده و بیست و هشت تبصره پس از تصویب مجلس شورای ملی در جلسه روز/ پنج‌شنبه ۱۰ تیر ماه ۲۵۳۵ در جلسه‌فوق‌العاده روز چهارشنبه شانزدهم تیر ماه دو هزار و پانصد و سی و پنج/ شاهنشاهی به تصویب مجلس سنا رسید./

/

رییس مجلس سنا – جعفر شریف‌امامی/

/